

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 188

ΑΘΗΝΑΙ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 1952

ΧΤΙΣΤΕ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Καιροί δύσκολοι! Από παντού εξαπολύονται σήματα κινδύνου! Στο περασμένο φύλλο του Βήματος ένα άρθρο του συναδέλφου Δ. Κουτσουλέλου «Της ζωής μας οι αντίλαοι» γραμμένο με παλμό και δύναμη, δίνει μέσα στις λίγες, μα βαθυστόχαστες γραμμές, το νόημα και την εικόνα της Έλληνικής πραγματικότητας, μα και την μορφή του χρέους στην άγια μας Πατρίδα. Κοντά στο πονεμένο και φτωχό Μακεδονόπουλο, στο Έλληνόπουλο αυτό που δοκιμάστηκε ως τα κατάβαθα της ψυχής του, νιώθει ο Ιεροφάντης Έλληνας δάσκαλος όλη την αγιότητα και τη μεγαλοσύνη του έργου του! Νιώθει την υποχρέωση, σαν έπιταγή της Μοίρας, ο άξιος αυτός συνάδελφος, να μεταβάλει τον πόνο της Ελλάδας, τον πόνο του παιδιού σε τραγούδι ένθουσιασμού και πίστης. Έτσι στοχάζεται ο έκλεκτος αυτός συνάδελφος και όμοια νιώθουν το χρέος τους όλοι οι Έλληνες συνάδελφοι. Οι στοχασμοί αυτοί έρχονται σαν μηνύματα αίσιοδοξίας, σαν κηρύγματα αναστάσιμα και εύαγγέλια.

Και για να εκπληρώσουν ένα τέτοιο χρέος, για να θεμελιώσουν ένα τόσο θεόρατο και θεάρεστο έργο οι μορφωταί των ψυχών, είναι ανάγκη να ένδυναμωθούν, να έξυψωθούν, να σταθούν στερεά. Έδώ λοιπόν βρίσκεται το χρέος της Πολιτείας, το χρέος των γονιών, το χρέος κάθε Έλληνα.

Κι' αν άργήση ή Πολιτεία να αντίληφθῃ σέ όλη του την πληρότητα το χρέος της, έμεις θα είμαστε οι υπέθυνοι.

Κανένας μας λοιπόν άβουλος και δειλός επιλέγει ο έκλεκτος συνάδελφος κ. Κουτσουλέλος.

Έμεις, μιá δλόκληρη στρατιά, ως ξεχύσουμε τη δύναμή μας πρós όλα τα σημεία, μέσα στο σχολείο, έξω στην κοινωνία, παντού. "Ας γίνωμε έμεις οι σταυροφόροι καλύτερων ημερών με το όπλο των Έλληνικών μας ιδανικών, με την πίστη στη φυλή μας, με το σεβασμό στην άξια άνθρωπος, με την άπέραντη αγάπη μας στη Νέα γενιά.

Κανένας δειλός! Όλοι γενναίοι! Ο καθένας με την πίστη, πώς αυτός είναι ο σωτήρας του Έθνους.

Κανένας χαλαστής, όλοι δημιουργοί!

Και να τώρα έμεις με τα ίδια μας τα χέρια ως πιστέψουμε όλοι μαζί κι' ο καθένας χωριστά, πώς μπορούμε να χτίσουμε τα σχολεία μας, πώς μπορεί ο καθένας μας και μόνος του να χτίση κι' από ένα σχολείο!

Και μήπως δέν είναι αλήθεια αυτό; Λίγοι είναι μεταξύ μας που χτίσαν σχολεία με μόνο σύντροφο την πίστη;

Ίδου λοιπόν το χρέος μας αυτήν την ώρα! "Αν τό αντίληφθούμε όλοι, όπως τό αντίλαμβάνεται ο Κουτσουλέλος, χωρίς άλλο και τα σχολεία μας θα ξαναχτίσουμε και την Ελλάδα μας θα τοποθετήσουμε και πάλι στο πνευματικό προσκήνιο της ανθρώπινης προσπάθειας.

Κανένας μνησίκκος, όλοι άγγελιο όμοιοίς, όλοι άγγελο πολιτισμού. "Ας σκορπισθῃ γύρω μας ο σεβασμός στο συνάνθρωπο, ή συμπόνια για τούς πονεμένους.

"Ας ύψωθούν με το λόγο μας τα θρηνούντα έρείπια, σε ναούς τραγουδιών και ανθρώπινων σκέψεων.

Κανένας άδικος, όλοι κήρυκες δικαιοσύνης. "Ας θεμελιωθῃ με το λόγο μας ή θεά δικαιοσύνη, για να άποκαταστήση τον τάραχο των ψυχών μας, τάραχο που ξεφύτρωσε από τα άνόσια έργα των βαρβάρων.

Κανένας μοιρολογητής, όλοι τραγουδιστές ενός γρήγορου και εύτυχισμένου αύριον.

"Έτσι λοιπόν, αν δυναμώσουμε έμεις τις ψυχές μας και αν άκτινοβολήσουμε από τα μύχια μας δυνάμεις για να άνυψώσουν και να δυναμώσουν το περιβάλλον μας, τότε χωρίς άλλο θα θεμελιώσουμε άτράνταχτο το ήθικό θεμέλιο του σχολείου. "Αν γίνουμε έμεις οι άξιοι της Πατρίδος, τότε χωρίς άλλο ή Πατρίδα θα μας δώση τη θέση, που ή Ιστορική άναγκαιότης υποχρεώνει να πάρουμε.

Αυτό το νόημα έχει ή σταυροφορία μας για το χτίσιμο των σχολείων μας. Είναι μιá σταυροφορία που θέλει να μας φέρη να άγκαλιάσουμε όλη τη ζωή, να αισθανθούμε τούς παλμούς της, να συντρέξουμε για τη συντήρησή της, να τη δημιουργήσουμε εύεργετική και όμόφωνη για το έργο μας.

Πρέπει να άπλώσουμε και να διαθέσουμε πλούσια τις δυνάμεις της ψυχής μας, κι' έτσι να χτίσουμε τα σχολεία μας τόσο πλατειά και τόσο ψηλά, που να περιλάβουν στα πλάτη τους όλη την Έλληνική κοινωνία και να περικλείσουν στα ύψη τους όλα τα άγια της φυλής μας.

Πρέπει να δώσουμε την ψυχή μας για το χτίσιμο των σχολείων, έτσι που να άπλωθῃ ή εύεργετική θωπεία του δασκαλικού λόγου σ' όλα τα σημεία της ζωής.

Έμπρός λοιπόν. Κανείς λιγόψυχος, κανείς άπαισιόδοξος. Είναι ανάγκη να χτίσουμε τα σχολεία μας, και αν τό πιστέψουμε, πώς μπορούμε να τα χτίσουμε, κι' αν τό θελήσουμε, τότε χωρίς άλλο θα τα χτίσουμε και τότε το «αύριον» χωρίς άλλο «έσεται άμεινον».

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Όλοι, όσοι πιστεύουν, ότι από τα σχολεία μας θα προέλθῃ μιá γερή κι εύτυχισμένη Έλληνική κοινωνία, προσκαλούνται να γίνουν συμπαραστάται των Διδασκάλων για το ξαναχτίσιμο των γκρεμισμένων.

